

JOLANDA HORSTEN

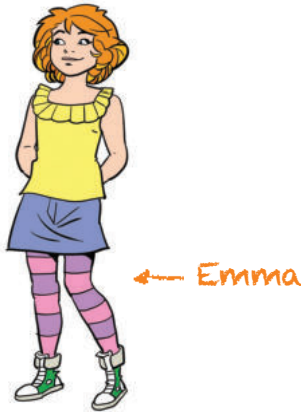
OP KAMP

zwijzen

TONELLEZEN

Lees eerst even dit!

Hallo!

Dit boek gaat over mij. Ik ben Emma, negen jaar oud en ik ben op kanokamp geweest.

Dat klinkt leuk, en dat was het ook. Maar er ging veel mis. Ik moest naast een enorme tuttebel slapen.

Echt, ze kon zo aan *Hollands Next Top Model* meedoen.

Verder was er een kano gestolen, ingebroken in onze tenten, en werd ik bijna opgepakt door de politie.

Dat zijn zomaar een paar rampen die ik heb meegemaakt.

In dit boek kun je er alles over lezen. Maar wel hardop!

Want dan lijkt het alsof je zelf op kamp was.

Je kunt steeds kiezen wie je wilt zijn. Mij bijvoorbeeld. Ik praat heel pittig en best snel.

Of Lisa. Ik vond haar eerst niet zo aardig, maar ze praat wel heel grappig. Met een hoog stemmetje. Soms ook met een zeurstemmetje.

Als je buurman Bernhard leest, moet je een beetje boos klinken. Hij is namelijk bijna altijd boos. Hij heeft een zware stem.

Spreek ook bij elk hoofdstuk af wie de blauwe tekst leest en de tussenstukjes. Bij het volgende hoofdstuk leest de ander de blauwe tekst en de tussenstukjes.

Het is wel handig als je een paar dingen weet, voordat je begint met lezen.

Soms zie je een woord met een streepje erop, bijvoorbeeld écht niet. Lees het woord echt dan met extra nadruk.

Dat geldt ook als het woord *schuin* is gedrukt.

Als een woord zó geschreven staat: he-le-maal, lees het dan in stukjes en benadruk elk stukje. Staan er drie puntjes, dan moet je even wachten ... Zo kun je een zin extra spannend maken. Een woord in hoofdletters, moet je extra HARD lezen!

In het boek wordt ook een paar keer een lied gezongen. Eén lied is heel bekend, over een Nederlandse Amerikaan. Misschien kan je juf of meester het je leren.

Volgens mij ben je nu klaar om op kamp te gaan.
Veel plezier!

Inpakken

Emma

mama

Ik ga op kanokamp. Ik ben mijn spullen aan het pakken, want morgen vertrek ik. Ik heb er veel zin in. Mijn moeder is eerst heel vriendelijk, maar dan wordt ze een beetje boos omdat ik ... Nou ja, lees zelf maar.

mama

Heb je alles ingepakt, Em?

Emma

Jaha! Dat heb je nu al minstens zeven keer gevraagd. Alles is ingepakt.

mama

Maar heb je ook de lijst gecontroleerd?

Emma

Welke lijst?

mama

Emma! Die lijst heb ik je vorige week al gegeven. Daarop staat precies wat je allemaal moet meenemen. Hoe kun je die nu kwijt zijn?

Emma

Grapje, mam.

Emma haalt de lijst uit haar broekzak.

- mama** Dat is niet leuk, Emma. Ik probeer je te helpen. Straks ben je op kamp en dan heb je geen badpak bij je. Dat is niet handig als je gaat zwemmen.
- Emma** Daarom heb ik er een in mijn tas gedaan.
- mama** Je bent onmogelijk.
- Emma** Misschien ... Maar ik heb wel al mijn spullen ingepakt.
- mama** Dan heb ik nog twee dingen voor je.
- Emma** Wat dan?
- mama** Een fles zonnebrandcrème. Je moet je goed insmeren. Anders verbrand je. Zul je daaraan denken?
- Emma** Jaha ... En wat is dat andere?
- mama** Dat is ... een verrassing.
- Emma** Een verrassing? Wat leuk.

Mama geeft Emma een pakje. Snel pakt ze het uit.

- Emma** Kijk nou! Een lieveheersbeestje als knuffel. Wat leuk! Dank je wel, mam!
- mama** Die kun je meenemen op kamp. Dan lig je 's avonds niet alleen in je tent.
- Emma** We liggen met *alle* meisjes in een tent. Ik zal me heus niet alleen voelen, hoor.
- mama** Geef me een kus, schat. Je bent lief.

Emma geeft mama een dikke knuffel.

- mama** Je gaat het vast leuk hebben.
- Emma** Wil je voor mijn beestjes zorgen, mama?
De rupsen komen bijna uit.
- mama** Wat moet ik er dan mee doen?
- Emma** Als ze een vlinder worden? Loslaten natuurlijk.
En foto's maken. Want ik wil zien hoe mooi ze
zijn geworden.
- mama** Hier, doe die zonnebrand in je tas. Dan heb je
alles.
- Emma** Zouden er meer kinderen op kamp zijn die zo
gek zijn van beestjes?
- mama** Morgen weet je het, lieverd. Goed smeren.
- Emma** Mama! Dat heb je nu al drie keer gezegd.
- mama** Ik denk dat ik het belangrijk vind.
- Emma** Ik hoop dat het gaat regenen!

Een roze meisje

Emma

Lisa

Ik ben net aangekomen in het kamp. Een leider, Michiel, heeft me naar de meisjes tent gebracht. Daar pak ik nu mijn tas uit.

Er is al een meisje in de tent: Lisa. Zij pakt ook haar spullen uit. Ze heeft geen tas bij zich, maar twee koffers. En die zitten he-le-maal vol.

Lisa is een beetje een roze meisje, als je begrijpt wat ik bedoel. Ze praat een beetje aanstellerig. Met een hoge stem.

Emma Hallo.

Lisa Hallo.

Mag ik misschien jouw borstel even lenen?

Emma Mijn borstel?

Lisa Ja, om mijn haar te borstelen.

Emma Ik heb geen borstel bij me. Ik haal gewoon mijn vingers door mijn haar.

Lisa Met mijn haar kan dat niet. Dat is zó dik. En zó mooi. En zó lang.

Emma Dan had je maar beter wél een borstel kunnen meenemen.

Emma heeft haar luchtbed opgepompt. Ze legt haar slaapzak erop. Ziezo, klaar!
Lisa is nog steeds druk bezig.

Lisa Mag ik je pomp misschien even lenen?

Emma Ja, natuurlijk. Maar eh ... wat zit er eigenlijk *wel* in die grote koffers?

- Lisa** Gewoon, spullen die ik nodig heb. Mijn dagboek. Een fotoboekje van mijn paard. Mijn mobieltje.
- Emma** Heb jij een mobiel? Wauw.
- Lisa** Die heb ik al zó lang. Het is al mijn tweede. Die andere ...
- Emma** Hoe heet je eigenlijk?
- Lisa** Lisa. Dat komt van Elisabeth. Zo heet mijn moeder ook. Dus dat is niet handig. Daarom noemen ze mij Lisa.

Emma vindt Lisa een beetje een opschepper. Ze praat zo veel. En zo overdreven. En waarom heeft ze niet de spullen van de lijst bij zich? Geen haarborstel. En geen pomp voor haar luchtbed. En wel een fotoboekje van haar paard? Zij heeft toch ook geen foto's van haar rupsen bij zich. Dan klinkt er een fluitje.

- Emma** Ik denk dat we moeten komen. De andere meiden zijn ook al buiten. Wij zijn de enigen die nog in de tent zijn.
- Lisa** Maar ik ben nog he-le-maal niet klaar!

Lisa zit nog op haar luchtbed. Uit haar koffer puilen roze spullen. Roze T-shirts. Een roze nachthemd. Een roze tandenborstel. En een paar boekjes. Zeker het fotoboek van haar paard en haar dagboek.

Regels

Lisa

Anneke

Michiel

Michiel en Anneke staan voor een van de tenten. Zij zijn twee leiders van het kamp. Alle kinderen staan om hen heen. Behalve Lisa. Zij is er nog niet. Michiel gaat iets zeggen. Als je de tekst van Lisa leest, lees je ook Anneke. Let op! Michiel heeft een beetje een zware stem.

Michiel Welkom allemaal. Mijn naam is Michiel. En dit is Anneke. Wij zijn de leiding deze week. En wij gaan jullie leren om met een kano te varen.

Lisa komt de tent uit. Ze gaat bij de groep staan.

Michiel Hallo. Hoe heet jij?

Lisa Lisa.

Michiel Welkom Lisa. Leuk dat je er bent. Kom je voortaan ook meteen als je de fluit hoort?

Lisa Ik was nog niet klaar.

Michiel Maar ook dan moet je komen. Er zijn hier veel kinderen. Iedereen moet zich aan de regels houden.

Lisa kijkt een beetje boos. Haar stem klinkt ook een beetje boos.

Lisa Ik ken die regels nog helemaal niet!

Michiel Daar heb je een punt. Maar weet je wat ... ik ga ze zo uitleggen. Eerst iets anders. Er zijn vier grote tenten en een paar kleine. Er is een jongenstent. Daar slapen de jongens. En ...

Anneke ... een meisjestent. Daar slapen de meisjes.

Michiel Een tent voor de leiding. Je raadt het al. Daar slaapt de leiding.

En er is een kooktent. Elke dag kookt iemand van de leiding. En elke dag mag er een kind helpen.

Lisa Mag of moet?

Michiel Voorlopig mag. Er zijn een paar kleine tentjes. Daar bewaren we spullen in. Sportspullen en zo.

Anneke Er zijn ook een paar regels.

Michiel Regel één! Als je de fluit hoort, kom je hierheen. Dus naar de tent van de leiding. Dan gaan we iets doen. Of we gaan eten.

Anneke Regel twee! Veiligheid boven alles. Dus niet spelen met vuur. Geen wilde spelletjes bij de kooktent.

OP KAMP

Emma is negen en mag voor het eerst helemaal alleen op kamp. Op kanokamp! Dat is leuk en spannend, maar helaas gaat er ook veel mis. Zo slaat de eerste dag haar kano al om en krijgt ze meteen ruzie.

Als er dan ook nog dingen gestolen worden en er zomaar een kano verdwijnt, is de ramp compleet. Gelukkig leert Emma Joep kennen. Met Joep kun je lachen en hij speelt prachtig saxofoon.

Als je dit boek gaat lezen, zul je horen wat er gebeurt. Horen ja ... Het is de bedoeling dat jij hardop gaat lezen.

Samen met een vriend of vriendinnetje speel je de verschillende rollen in het verhaal.

Veel plezier!

*van Jolanda Horsten
met tekeningen van Peter FitzVerploegh*

← Emma

Joep →

NUR 282

ISBN 978-90-487-1029-4

9 789048 710294

AVI oud: 6

8+

toneellezen

avontuur

zwijzen.nl